

Nr 60.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av vissa delar av tullverket tillhöriga hemmanet Funäsdalen nr 31 i Tännäs socken av Jämtlands län; given Stockholms slott den 30 januari 1931.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Felix Hamrin.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 januari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför:

Enligt köpebrev den 31 mars 1853 försålde Christian Ingebretsson till tullverket för 1,333 riksdaler 16 skillingar banko skattehemmanet Funäsdalen nr 3 om $\frac{3}{4}$ trög i Tännäs socken av Jämtlands län, å vilken fastighet Hede tingslags häradsrätt den 22 februari 1855 meddelade fastebrev.

Genom detta köp blev tullverket ägare till hälften av hemmanet Funäsdalen nr 3 om $1\frac{1}{2}$ trög.

Under år 1857 verkställdes klyvning av berörda hemman, vid vilken förrättning tullverket samt Hans Ingebretsson upptogos såsom gemensamma innehavare av hemmanet. Tullverket tillskiftades därvid de ägor, som å karta voro betecknade med litt. B. I sammanhang härmed skedde

ock ett mindre ägoutbyte, varigenom två tullverket tillskiftade ägor, å kartan betecknade med nr 8 och 9, utbyttes mot två hemmanet nr 1 Funäsdalen tillhörande ägor, nr 108 och 109.

Efter sedermera verkställd avvitrning med Tännäs socken företogs ny fördelning av samtliga ägares eller innehavares av jord inom Funäsdalens by, Tännäs kyrkoby och Malmagens hemman genom avvitrningen fastställda skattetal, varvid tullverkets fastighet upptogs såsom $\frac{1}{12}$ mantal eller 3 trög nr 31 Funäsdalen.

Vid laga skifte, fastställt den 5 december 1898 av Hede tingslags ägodelningsrätt, erhöll, på sätt framgår dels av en i augusti 1896 upprättad delningsbeskrivning dels ock av karta »över alla ägorna till Malmagens, Funäsdalens, Kyrkbyns och Walmåsens gemensamma skiftelag uti Tännäs socken Herjeådalen Jemtlands län upprättad åren 1887—98», tullverket såsom ägare till hemmanet nr 31 Funäsdalen 3 trög eller $\frac{1}{12}$ mantal kronoskatte fyra skiften med litterabeteckningen H Y.

Dessa skiften, betecknade på följande sätt, innehålla i areal:

första eller hemskiftet	2 har 67 ar 90 kvm.
andra eller potatisskiftet	54 » 10 »
tredje eller fäbod-(säter-)skiftet	936 » 2 »
fjärde eller skogsskiftet	268 » 80 » 30 »
	<hr/> 1,208 har 4 ar 30 kvm.

Av dessa skiften är skogsskiftet beläget ungefär en mil öster om de i Funäsdalen liggande byggnaderna å hemskiftet (jämte potatisskiftet hemmansdelens inägor) samt fäbod- eller säterskiftet liggande i Malmagen, omkring 2,5 mil väster om hemskiftet. Hemmansdelen var tidigare taxeringsvärderad till 13,100 kronor, men detta värde är numera nedsatt till 10,000 kronor.

Enligt ett den 6 oktober 1927 av vederbörande domhavande utfärdat gravationsbevis kvarstår i fastigheten en den 21 februari 1882 meddelad och den 1 februari 1901 senast förnyad inteckning för viss skogsavverkningsrätt m. m., som numera upphört; i övrigt besvärar icke fastigheten av inteckning.

Vid den år 1922 genomförda omorganisationen av tullverket indrogs med utgången av sagda år den i Funäsdalen befintliga å hemskiftet förlagda gränsinspektionen och ersattes med en i Malmagen förlagd gränstullstation. Då de byggnader, som använts för gränsinspektionens behov, således blevo obehövlige, har fastigheten sedan dess utarrenderats. Det nuvarande arrendeavtalet gäller till den 14 mars 1931; arrendesumman är 400 kronor om året. Tullstationen i Malmagen är förlagd å det nyssnämnda därstädes belägna fäbod- eller sätersskiftet, varest för stationens räkning erforderliga byggnader numera uppförts på tullverkets bekostnad.

I skrivelse den 25 februari 1930 har nu *generaltullstyrelsen* gjort framställning om försäljning av vissa delar av ifrågavarande tullverket tillhöriga fastighet.

Av *generaltullstyrelsens* skrivelse och därvid fogade handlingar inhämtas, bland annat, följande.

Med anledning av tullinspektionens i Funäsdalen indragning ifrågsatte tullkammaren i Östersund i skrivelse till *generaltullstyrelsen* den 4 april 1924, huruvida icke åtgärder för fastighetens försäljning borde vidtagas, men uttalade tillika, att det med hänsyn till dåvarande låga fastighetspriser och byggnadernas bristfälliga skick måhända icke vore lämpligt, att försäljning omedelbart ägde rum. Sedan *generaltullstyrelsen* med anledning härav anhållit om domänstyrelsens yttrande, huruvida fastigheten skulle kunna tillföras de under domänstyrelsens förvaltning stående kronohemman, överlämnade domänstyrelsen, som med hänsyn till hemmanets från annan domänfonden tillhörig jord avlägsna läge icke ansåg hemmanet lämpligen böra övertagas av domänfonden, enligt beslut den 20 maj 1924 *generaltullstyrelsens* framställning till länsstyrelsen i Jämtlands län för den åtgärd, vartill framställningen kunde giva anledning i och för ett eventuellt förvärvande av hemmanet såsom renbetesland.

Med skrivelse den 3 mars 1925 överlämnade sedermera domänstyrelsen till *generaltullstyrelsen* en av Christian Berg i Funäsdalen gjord framställning, avseende utbyte av del av det Berg tillhöriga hemmanet Funäsdalen nr 33 litt. I. B. mot det till tullverkets hemman hörande hemskiftet. I häröver avgivet yttrande anförde tullkammaren i Östersund, att vid en eventuell försäljning av tullverkets hemman anbud kunde infordras dels å byggnaderna och odlingsjorden dels å skogsskiftet och dels å hemmanet i dess helhet. Försäljning av odlingsjorden ensamt utan tillhörande byggnader borde icke lämpligen ifrågakomma.

I en den 20 mars 1925 dagtecknad ytterligare skrivelse till *generaltullstyrelsen* hemställde tullkammaren i Östersund, att styrelsen måtte vidtaga förberedande åtgärder för försäljning av det för tullverket obehörliga området av hemmanet, samt anförde därvid i huvudsak följande.

Hemmanet vore utarrenderat för ett årligt arrende av endast 400 kronor. Någon höjning av detta belopp torde icke kunna påräknas, då inägorna vore obetydliga och ej heller skogen, hemmanets värdefullaste tillgång, syntes vara av beskaffenhet, att bibehållande av hemmanet kunde förväntas bliva ekonomiskt fördelaktigt för tullverket. Vid försäljning av hemmanet måste åtminstone så stort område avsöndras, som erfordrades för den för tullstationen i Malmagen avsedda byggnaden. Tullkammaren ansåge emellertid lämpligast, att hela säterskiftet undantoges från försäljning och mot någon avgift upplätes till personalen i Malmagen såsom betesland för erforderliga husdjur, varigenom personalen skulle i fråga om vissa oundgängliga förnödenheter, i främsta rummet mjölk och smör, bliva oberoende av tillförsel från annat håll, något som särskilt under vintertiden vore förenat med stora svårigheter. För per-

sonalen erforderligt bränsle kunde även utsynas från det å skiftet växande fjällbjörksbeståndet. Undantagande av säterskiftet kunde icke antagas utöva något nämnvärt inflytande på hemmanets försäljningsvärde, då skiftet låge på alltför långt avstånd, 2,5 mil, från huvudgården för att en blivande ägare av denna skulle kunna med fördel utnyttja betes- och virkestillgången å skiftet. Slutligen hemställde tullkammaren om be- myndigande att införskaffa utredning om värdet av å hemmanet växande skog.

I skrivelse till generaltullstyrelsen den 7 maj 1925 meddelade därefter länsstyrelsen i Jämtlands län — som, på sätt nyss nämnts, fått general- tullstyrelsens hos domänstyrelsen gjorda framställning till sig överläm- nad — att länsstyrelsen funne det synnerligen önskvärt, att fäbodskiftet bleve disponerat såsom renbetesland, samt att länsstyrelsen komme att, efter det utredning om skiftets värde blivit verkställd, avgiva förslag i ämnet. I anslutning härtill anförde länsstyrelsen i skrivelse till gene- raltullstyrelsen den 27 oktober 1925 vidare i huvudsak följande.

Fäbodskiftet, vilket vore den enda delen av hemmanet, som ansåges tjänlig såsom renbetesland, hade av vederbörande revirförvaltare värde- rats till 5,139 kronor. Häre inginge dock värdet av rätten till jakt och fiske med ej mindre än 3,000 kronor; värdet av själva fjällmarken hade beräknats efter ett pris av 3 kronor för hektar. Länsstyrelsen ansåge för sin del, att skiftet, som i sin helhet vore att betrakta såsom impediment, borde värderas efter ett enhetligt grundpris av 3 kronor för hektar, alltså efter en areal av 936 hektar till 2,800 kronor i avrundat tal. Värdet av jakt- och fiskerätten vore mycket problematiskt och syntes ej böra läggas till grund för uppskattningen av köpeskillings storlek. Läns- styrelsen anhölle alltså om meddelande, huruvida skiftet kunde överlåtas för en köpeskillning av 2,800 kronor; i sådan händelse vore länsstyrelsen villig att hos Kungl. Maj:t göra framställning om dess förvärvande för utvidgning av renbeteslanden i Tännäs socken.

Vid länsstyrelsens sistberörda skrivelse fanns fogad en till länsstyrelsen ställd skrift, däri Berg upprepade sin begäran att få tillbyta sig inägorna till tullverkets ifrågavarande hemman, ävensom ett av jägmästaren i Hede revir häröver avgivet yttrande, däri denne anförde, att Berg sannolikt avsåge att i utbyte mot det tullverket tillhöriga hemskiftet, 2,68 har, få lämna ett till hans hemman nr 33 litt. I. B. Funäsdalen hörande fäbod- skifte om 593,77 har samt att, då detta skifte icke kunde värderas till mera än 2,000 å 2,500 kronor, detsamma syntes utgöra ett allt för ringa vederlag för tullverkets hemskifte.

I ett över länsstyrelsens förslag avgivet yttrande av den 6 februari 1926 vidhöll tullkammaren i Östersund sin tidigare uttalade åsikt, att fäbod- skiftet vore erforderligt för den i Malmagen stationerade personalens behov och därför borde kvarbliva i tullverkets ägo. Då skiftet hade en längd av 6 till 7 kilometer och en bredd av endast omkring 1 kilometer samt vore nästan helt och hållet omgivet av privat mark, syntes detsamma föga lämpa sig för att utläggas till renbetesland. Genom försäljning av

säterskiftet skulle tjänstemännen i Malmagen för all framtid berövas möjligheten av en något så när dräglig tillvaro, och tullkammaren kunde för sin del ej tillstyrka en sådan åtgärd.

I en till generaltullstyrelsen ställd, den 3 april 1926 dagtecknad skrift anmälde sig Salomon Wagenius i Funäsdalen såsom köpare till tullverkets fastighet därstädes, med undantag för fäbodskiftet, mot en köpesumma av 17,000 kronor. Tullkammaren i Östersund anförde i häröver avgivet yttrande, att detta anbud syntes med hänsyn till egendomens nuvarande tillstånd vara fördelaktigt men att tullkammaren förutsatte, att detsamma icke kunde omedelbart antagas utan att fastigheten efter behörigt tillstånd skulle i vanlig ordning försälas.

Vidare anhöll i skrivelse till generaltullstyrelsen den 12 april 1926 Tännäs fattigvårdsstyrelse om upplysning, huruvida tullverkets fastighet kunde få förvärvas av kommunen för inrättande av ålderdomshem. Fattigvårdsstyrelsen uttryckte därvid den förhoppningen, att fastigheten kunde åsättas ett för den skattetyngda kommunen överkomligt pris.

Slutligen omförmälde länsstyrelsen i Jämtlands län i skrivelse till generaltullstyrelsen den 6 december 1929, att det icke vore uteslutet, att Tännäs kommun önskade förvärva hemskiftet och potatisskiftet, för den händelse ett ifrågasatt skolhem komme att uppföras i Funäsdalens by.

För egen del har *generaltullstyrelsen* anfört följande.

Efter indragningen av tullinspektionen i Funäsdalen vore de tre skiften av egendomen, som vore belägna i Funäsdalen och öster därom, nämligen hemskiftet, potatisskiftet och skogsskiftet, obehövliga för tullverket och borde enligt styrelsens mening försälas eller eventuellt disponeras på annat sätt. Vad däremot beträffade fäbodskiftet i Malmagen, där tullstationen vore förlagd, ansåge styrelsen, i likhet med tullkammaren i Östersund och på av denna anförda skäl, detta skifte böra i sin helhet bibehållas för tullverkets räkning och alltså undantagas vid försäljning eller annan disposition av egendomen. Fäbodskiftets behövlighet för tullpersonalens i Malmagen räkning syntes framgå även därav, att egendomen i sin helhet sedan mars 1925 varit och fortfarande intill den 14 mars 1931 vore utarrenderad till föreståndaren för tullstationen, gränsuppsyningsmannen C. Ericson. Vid sådant förhållande kunde styrelsen icke biträda länsstyrelsens i Jämtlands län förslag, att fäbodskiftet skulle upplåtas till renbetesland.

Då gränsuppsyningsmannen Ericson, vilken under år 1930 uppnådde 62 års ålder, och därvid vore skyldig att avgå ur tullverkets tjänst, arrenderat egendomen under allenast omkring fem år, syntes tillräckligt skäl för hembud av egendomen åt Ericson icke föreligga.

Enligt vad tullkammaren i Östersund meddelat, hade Wagenius i början av år 1928 blivit försatt i konkurs, varför det av honom gjorda köpeanbud å hemskiftet, potatisskiftet och skogsskiftet torde få anses förfallet.

Vidkommande Tännäs fattigvårdsstyrelses ansökning om förvärv av egendomen ville styrelsen framhålla, att sökanden icke närmare angivit, vilka delar av egendomen skulle vara erforderliga för inrättande av ål-

derdomshem i församlingen, och ej heller lämnat någon antydan om det pris, församlingen skulle vara villig erlægga för den åstundade fastighetsdelen. Någon framställning från församlingen att få inköpa viss del av egendomen för uppförande av ett skolhem hade icke inkommit till generaltullstyrelsen. Styrelsen ansåge sig icke kunna direkt tillstyrka, att egendomen eller någon del därav mot ett mer eller mindre reducerat belopp överlätas å församlingen, men hade för sin del icke något att erinra, därest Kungl. Maj:t skulle finna skäligt att i någon form tillmötesgå något av ifrågavarande önskemål.

Vad slutligen beträffade Christian Bergs framställningar att, mot vederlag av honom tillhöriga ägor, få tillbyta sig delar av tullverkets hemmansdel, kunde generaltullstyrelsen givetvis icke annat än avstyrka dessa framställningar.

Under förmälan att länsstyrelsen i Jämtlands län med nyssberörda skriveelse den 6 december 1929 till generaltullstyrelsen överlämnat instrument över av jägmästaren i Hede revir W. Wendt verkställd salu- och arrendevärdering av tullverkets ifrågakommande hemmansdel, har generaltullstyrelsen vidare anfört:

På sätt framginge av sagda värderingsinstrument, hade de olika skiftena åsatts följande saluvärden, nämligen:

<i>hemskiftet och potatisskiftet</i> med å hemskiftet uppförda byggnader	kronor	4,000:—	
<i>skogsskiftet</i>	»	15,716:—	kronor 19,716:—
<i>fäbodskiftet</i>			» 2,800:—
Summa kronor			22,516:—

Efter avdrag av kapitalvärdet av utskylder, utgörande kronor 3,900:— hade hela hemmansdelen åsatts ett värde av » 18,616:—.

Av utskyldernas kapitalvärde hade ett belopp av 925 kronor beräknats belöpa å fäbodskiftet, i enlighet varmed saluvärdet utgjorde för		
<i>fäbodskiftet</i>	kronor	1,875:—
<i>de övriga tre skiftena</i> med åbyggnader	»	16 741:—
Summa kronor		18,616:—

Årliga arrendevärdet hade, under förutsättning att skogsmarken undantogs från arrendet, att skatter och onera betalades av jordägaren, samt att arrendatorn berättigades till 40 kubikfamnars fast mått ved årligen, uppskattats

för <i>hemskiftet och potatisskiftet</i> med åbyggnader i nu befintligt skick till	kronor 192:—
och för <i>fäbodskiftet</i> till	» 150:—.

Beträffande sättet för försäljningen syntes enligt styrelsens mening denna fråga sammanhånga med frågan om sättet för redovisningen av försäljningssumman. I ärende angående försäljning av vissa tullverket tillhöriga, till ett sammanlagt värde av omkring 4,897 kronor uppskattade jordlotter i Norrtälje, vilket ärende förelagts riksdagen i en den 18 februari 1927 dagtecknad proposition, nr 99, hade vederbörande departementschef yttrat, att de för ifrågavarande jordlotter inflytande medlen syntes,

i överensstämmelse med vad tidigare ägt rum i liknande fall, lämpligen böra i tullverkets räkenskaper uppdebiteras under inkomstiteln »tullmedel»; och hade departementschefen vidare anfört, att med hänsyn till försäljningssummans relativa obetydlighet syntes, trots det att i förevarande fall vore fråga om en statens kapitaltillgång, betänklighet ej möta att på detta sätt låta beloppet inflyta bland statsverkets löpande inkomster.

Därest det belopp, som inflöte vid försäljning av tullverkets ifrågavarande ägolotter i Funäsdalen, vilka visserligen inköpts av tullmedel, ansåges icke böra ingå bland tullmedlen, syntes försäljningsbeloppet böra fonderas. I sådant avseende ansåge sig styrelsen böra, då någon fond för inköp av för tullverket erforderliga markområden och byggnader icke funnes, ifrågasätta, att beloppet tillfördes statens domäners fond och lotterna överlämnades till domänstyrelsen för försäljning.

Länsstyrelsen i Jämtlands län, som den 14 oktober 1930 avgivit utlåtande i anledning av generaltullstyrelsens förevarande framställning, har däri, under erinran att generaltullstyrelsen från den föreslagna försäljningen undantagit det s. k. fäbodskiftet samt att länsstyrelsen förut hos generaltullstyrelsen anmält, att det för renskötseln i trakten vore av intresse att förvärva detta skifte, vidare anfört:

Så vore också fortfarande förhållandet på grund av skiftets belägenhet intill det till de jämtländska renbetesfjällen hörande s. k. Grönfjället, som utgjorde ett betydelsefullt höstbetesland. Då området numera av tullverket blivit bebyggt med byggnader för tullbevakningen väster om Malmagen vid landsvägen mot Norge, samt det tillika uppgaves, att den därstädes förlagda gränsridaren kunde behöva tillgång till slätter, bete och bränsle på skiftet, hade länsstyrelsen tänkt sig, att överlåtelsen från tullverket till renbetesland skulle ske med förbehåll om rätt för tullverket att nyttja såväl det för bevakningsplatsen erforderliga tomtområdet som ock slätter, bete och vedtäkt så långt det erfordrades för tullbevakningens behov.

Denna överlåtelse innebure ju icke någon förändring i den statsverket redan tillhöriga äganderätten, utan allenast en ändrad disposition av fastigheten, vilken borde åtföljas av en överflyttning av ett kapitalbelopp från de jämtländska renbetesfjällens skogsfond till tullverket såsom ersättning. Beloppets storlek syntes böra fastställas av Kungl. Maj:t och hänsyn därvid tagas till nyssnämnda förbehåll. Såsom lämpligt belopp tillåte sig länsstyrelsen, under hänvisning till förut förebragt utredning, att föreslå 3 kronor per hektar, eller i runt tal 2,800 kronor.

Därest denna framställning icke skulle kunna bifallas, förutsatte länsstyrelsen, att ersättning för intrång av lapparna med deras renar å ifrågavarande skifte allt fortfarande ej skulle ifrågakomma.

Beträffande det till hemmanet hörande hemskiftet med potatisskiftet hade länsstyrelsen i skrivelse den 6 december 1929 anmält, att Tännäs kommun möjligen önskade förvärva dessa skiften för ett tilltänkt skolhem i Funäsdalens by. Enligt vad länsstyrelsen inhämtat hade numera också av kyrkostämman tillsatts en kommitté med uppdrag att utreda och framlägga förslag angående frågan om skolhem i kommunen. Något beslut föreläge däremot ännu icke. Därest ett sådant hem skulle uppföras, syntes det på grund av de säregna terrängförhållandena på platsen

och bristen på vatten bli mycket svårt att finna en lämplig plats för skolhemmet annorstädes än just på hemskiftet till förenämnda hemman. För den fattiga kommunen vore det av stor vikt att skolhemmets tillkomst icke försvårades genom en hög köpeskilling för det erforderliga tomtområdet. Ej heller borde kommunen för att förvärva tomten nödgas köpa den mest värdefulla och således dyraste delen av hemmanet, nämligen skogsskiftet. Efter den gjorda uppskattningen syntes hemskiftet med potatisskiftet, efter avdrag av utskyldernas därå belöpande värde, kunna värderas till omkring 3,300 kronor. Länsstyrelsen tillåte sig således föreslå, att nämnda två skiften finge hembjudas Tännäs kommun till inköp.

Sedan länsstyrelsen med anledning av vad i dess nyssberörda utlåtande anförts fått sig anbefallt att från Tännäs församling infordra handlingar angående församlingens i vederbörlig ordning fattade beslut att för visst pris söka förvärva något område av tullverkets ifrågavarande fastighet i och för anordnande av skolhem, har länsstyrelsen med skrivelse den 19 december 1930 överlämnat utdrag av protokoll, hållet vid kyrkostämma med Tännäs församling den 14 december 1930 samt utvisande, att kyrkostämman beslutat inköpa hemskiftet och potatisskiftet av nämnda fastighet för en köpesumma av 3,300 kronor att användas i skolväsendets tjänst såsom till tomt för skolhem eller andra församlingens behov; och har länsstyrelsen hemställt, att sagda båda skiften måtte få till Tännäs socken försälgas för en köpeskilling, icke överstigande 3,300 kronor.

På grund av uppkommen fråga, huruvida hinder kunde möta att verkställa avstyckning från förevarande hemmansdel på sådant sätt, att tre fastigheter därav komme att bildas, en omfattande hemskiftet och potatisskiftet, avsedd att användas såsom skolhem för Tännäs kommun, en omfattande fäbodskiftet, avsedd att behållas av tullverket, samt en omfattande skogsskiftet, avsedd för skogsbruk, har länsstyrelsen tillika överlämnat från överlantmätaren i länet inhämtat yttrande i ärendet.

Överlantmätaren har i sitt yttrande meddelat, att han för egen del ansåge hinder icke möta för verkställande av avstyckning från hemmanet på förenämnda sätt, då de fastigheter, som därigenom skulle bildas, komme att uppfylla jorddelningslagens fordringar.

Departements-
chefen.

Såsom framgår av den lämnade redogörelsen, indrogs gränsinspektionen i Funäsdalen med utgången av år 1922 och ersattes med en till Malma-gen förlagd gränstullstation. Till följd härav har fråga uppkommit om ändrad disposition av det tullverket tillhöriga hemmanet Funäsdalen nr 31, å vars s. k. hemskifte de byggnader äro belägna, i vilka den nyssnämnda gränsinspektionen var inrymd.

Frånsett de i det föregående omnämnda framställningarna från enskilda personer att få förvärva delar av hemmanet — vilka framställningar jag icke finner skäl förorda — föreligga numera följande förslag med avseende å hemmanets olika delar. Generaltullstyrelsen har ansett, att

hemmanets i Malmagen belägna fäbod- eller sätersskifte, å vilket erforderliga byggnader för därvarande tullstations räkning finnas uppförda, bör i sin helhet bibehållas för tullverkets räkning. Länsstyrelsen i Jämtlands län åter har ifrågasatt, att nämnda skifte upplåtes till renbetesland med tullverket förbehållen rätt, bland annat, att nyttja det för tullstationen erforderliga tomtområdet. Från Tännäs församling föreligger en av länsstyrelsen tillstyrkt framställning att för en köpeskilling av 3,300 kronor få inköpa hemskiftet och det s. k. potatisskiftet, vilka tillsammans bilda hemmanets inägor, för att användas till tomtmark för skolhem eller för andra församlingens behov. Beträffande den återstående delen av hemmanet, det s. k. skogsskiftet, föreligger från myndigheternas sida icke annat förslag än om dess försäljning genom tullverkets försorg.

Vad till en början angår hemmanets fäbod- eller sätersskifte anser jag mig i anslutning till vad generaltullstyrelsen uttalat icke böra ifrågasätta någon ändring i dispositionen av denna del av hemmanet, som alltså torde böra i sin helhet bibehållas för tullverkets räkning. Övriga delar av hemmanet torde däremot böra avyttras såsom ej längre behövliga för tullverket. Med hänsyn till vad länsstyrelsen anfört vill jag ej motsätta mig, att hemmanets inägojord må förvärvas av Tännäs församling för det erbjudna priset av 3,300 kronor. Hemmanets skogsskifte slutligen, vars saluvärde på grundval av den verkställda värderingen torde kunna uppskattas till 13,400 kronor, synes böra genom tullverkets försorg försäljas å offentlig auktion till den högstbjudande, med rätt för generaltullstyrelsen att pröva avgivna anbud och med skyldighet för styrelsen att, därest högsta budet icke uppgår till nyssnämnda saluvärde, underställa ärendet Kungl. Maj:ts prövning. På Kungl. Maj:t torde få ankomma att bestämma de villkor, som i övrigt böra uppställas med avseende å hemmanets försäljning.

De inflytande försäljningssummorna torde, i överensstämmelse med vad tidigare ägt rum i liknande fall, lämpligen böra i tullverkets räkenskaper uppdebiteras under inkomsttiteln »tullmedel».

Under återopande av vad sålunda anförts, och då riksdagens samtycke torde böra inhämtas till den ifrågasatta försäljningen, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva

dels att följande delar av hemmanet $\frac{1}{12}$ mantal Funäsdalen nr 31 i Tännäs socken av Jämtlands län, nämligen hemskiftet, potatisskiftet och skogsskiftet, må på de villkor, som Kungl. Maj:t äger bestämma, genom tullverkets försorg försäljas, hemskiftet och potatisskiftet till Tännäs församling för ett belopp av 3,300 kronor samt skogsskiftet å offentlig auktion, med skyldighet för generaltullstyrelsen, som skall

Kungl. Maj:ts proposition Nr 60.

hava att pröva avgivna anbud, att, därest högsta budet icke uppgår till 13,400 kronor, underställa ärendet Kungl. Maj:ts prövning,

dels ock att de vid dessa försäljningar inflytande medlen må i tullverkets räkenskaper uppdebiteras under inkomstiteln »tullmedel».

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Einar Regnér.
